

Kintli Borbála: Megtörni a morajlást

Mi a műalkotás státusza? Önmagába záruló, az értelmezések elől is kibújó entitásként közelíthetjük-e meg, avagy a kritikán keresztül az interpretáció szerepe kerül előtérbe, amely egyúttal az elkötelezett művészet gondolatához vezet el? Az előadás Maurice Blanchot és Emmanuel Lévinas gondolatai nyomán keres válaszokat. Miközben a két filozófus műveiben fontos kapcsolódási pontokat találunk, útjaik egészen más irányokba tartanak.

A morajlás, a lévinasi *il y a* állapota felől indulva azt vizsgálom, miként jut el Blanchot az alkotó lényegi magányához, az alkotás önmagában álló, már-már teljesen megközelíthetetlen valójához, illetve ahogy Lévinas a Másik arcának betörésén keresztül egy etikai szférát állít előtérbe. Lévinas számára így a műalkotás egyedül a kritika által legitimálható, legalábbis *A valóság és árnyéka* éles művészetkritikáját tekintve. Ahogyan Blanchot *Az irodalmi tér* Mallarmé-elemzésében a csöndbe való visszatérést, *A túl nem lépésben* az írás, a szöveg állandó kitérését állítja előtérbe, egyúttal a kritika is irrelevánssá válik, ezáltal a blanchot-i és lévinasi válasz egymás ellentétének tekinthető. Azonban a Lévinas életművén belül kirajzolódó művészetkritika „kritikája” (gondoljunk Celan-tanulmányára) ezt megcáfolni igyekszik. Miközben Blanchot és Lévinas gondolatainak összefonódását, egymásba játszását figyelhetjük meg, amely a kiinduló kérdésekre adható válaszadást problematizálja, talán kijelenthetjük, hogy egy sajátos morajló „túl nem lépés” tapasztalathoz juthatunk el mi magunk is.

Esztétika – Mi végre? (művészet és kritika) 2016. május 13.

program: http://emvkonferencia.blog.hu/2016/05/01/vi_emv_muveszet_es_kritika_program

forrás: http://emvkonferencia.blog.hu/2016/04/27/kintli_borbala_megtorni_a_morajlast